

men ogsaa Evne —, nej. Opgaven er at sørge for, at de Organisationer, som kræves fra alle Sider, ikke udvikler sig saa stærkt, at de kommer til at virke hemmende i Stedet for befrugtende paa Samfundslivet. Den Opgave har vi alle i Fællesskab, idet vi erkender, at vi lever i Organisationens Tidsalder, og at Organisationen ikke kan undværes, og det vilde være nok saa retskaffent, om Regeringen ogsaa i sin Agitation vilde erkende, at den staar paa samme Standpunkt, hvad jo Forelæggelsen af dette Lovforslag er et af mange Vidnesbyrd om.

Indenrigsministeren (Kragh): Det glæder mig, at det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) særdeles vel forstod, hvad jeg mente, naar jeg gav Raadsformand Gustav Philipsens Udtalelser min Tilslutning. Min Mening dermed var at sige, at jeg mener, vi paa dette som paa ethvert andet Omraade ikke skal fastsætte indskrænkende og begrænsende Bestemmelser for disses egen Skyld, men kun tvunget af den haarde Nød. Den størst mulige Bevægelsesfrihed paa Erhvervslivets Omraade som paa saa mange andre Omraader er af det gode, og de indskrænkende Bestemmelser, som bliver til for at indskrænke, er saa at sige altid af det onde. Det er den Stilling, Regeringen indtager til den Sag, ogsaa jeg, og jeg kan ganske slutte mig til de Ord, Raadsformand Gustav Philipsen har skrevet om det gamle Par, som ved egne Kræfter besørger Arbejdet i deres Bod, og som i Virkeligheden burde have Lov til selv at bestemme, hvornaar de ønsker at holde den aaben, og hvornaar de ønsker at lukke den. Men nu er vi Mennesker en Gang ikke saa gode, som vi burde være, og Gnidningsfladerne mellem de forskellige Interesser, der knytter sig til Omsættingslivet, er gennem de sidste Menneskealdrer, hvor Organisationen har taget Fart, blevet saa store, at det offentlige paa en mere fremtrædende Maade, end det for Menneskealdrer siden var Tilfældet, har maattet gribe ind. Hvor Indgreb er nødvendige, ja, der erkender vi naturligvis ogsaa — og vi ser ikke, at det paa nogen Maade er i Strid med vor Grundbetragtning — en saadan Nødvendighed, og der vil vi naturligvis ogsaa handle i Overensstemmelse dermed, men vi vil ikke paa noget Punkt udstrække denne vor Virksomhed ud over det,

vi maa anse for nødvendigt med billig Hensyntagen til alle de Interesser, der knytter sig hertil. Derfor har det ogsaa været min Opgave ved Behandlingen af Lovforslaget at søge paa alle Punkter, hvor jeg overhovedet øjnede en Mulighed derfor og saa nogen Mulighed for ikke derved at gribe generende ind paa Omraader, som man her maatte tage Hensyn til, at løse paa Baandene; at øge Friheden, at aabne Vejen til større Bekvemmelighed for Publikum. Og jeg tror ikke, at det ærede Medlem i denne Sammenhæng skulde tale om, hvad denne Regering har politisk Evne til; thi i alt Fald har det da lige siden Maj Maaned 1920 vist sig, at den politiske Evne til at bortfjerne de snærende Baand i den Udstrækning, som det i det hele taget var muligt, blev givet den nuværende Regering gennem den Tilslutning, som Valgene i 1920 gav de Partier, som støtter den.

S. Rasmussen: Jeg havde ventet, at den højtærede Indenrigsminister havde svaret paa det, Socialdemokratiets Ordfører sagde om § 5, men saa vidt jeg hørte, svarede Ministeren ikke paa det. Naar jeg kan tiltræde det, som blev sagt af Ordføreren for Socialdemokratiet, tænker jeg mig, at vi gaar ud fra to forskellige Forudsætninger, men maaske dog er enige. Det drejer sig jo her om, hvorvidt der skal kunne handles de to Søndage efter Skiftedagene i Maj og November. Jeg vilde gerne, at vi saa vidt muligt kunde holde Søndagene fri over hele Linien, og jeg finder saa meget mindre Grund til den omtalte Bestemmelse, som der jo, saaledes som det ogsaa blev sagt af vedkommende Ordfører, er taget Forbehold i Lovforslaget med Hensyn til den første Søndag i Maj og i November og ligeledes i Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere, hvori det er bestemt, at Tyendet for et halvt Aar skal have 3 og for et helt Aar 6 Søndage fri. Naar jeg her har taget Ordet, er det, fordi jeg med Sorg har set paa, hvorledes mange af vore unge fra Landet, under Paaskud af at ville ind for at handle, i meget stort Antal samles i Byen paa disse Søndage; jeg tror, at de i mange Tilfælde ikke faar gjort nogen fordelagtig Handel, men lader sig lokke derind af helt andre Ting end Handel. Jeg siger dette, fordi jeg ved, at der er ikke